

at komme og sige: Vi laver en aftale på de og de områder, i stedet for at vi fra Folketingets side skal lave lovgivning på dette område. Jo mere man kan gøre ad frivillighedens vej, jo bedre. Det tror jeg alle kan være enige om.

Og dermed så har jeg også sagt, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte det forslag om motiveret dagsorden, der er stillet af SF og Enhedslisten.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg opfatter det også, som om den tunge del af debatten har fundet sted; men jeg vil godt knytte nogle enkelte bemærkninger til spørgsmålet om Arbejdstilsynet.

Som tidligere sagt opfatter vi det som krumtappen i arbejdsmiljøsikringen, fordi Arbejdstilsynet både kan have forebyggende – og det kan vi godt lide – og påbydende og kontrollerende opgaver. Det synes vi er nødvendigt. Vi hører det, som om arbejdsministeren er enig i det og er villig til at skaffe en merbevilling på 10 pct. til Arbejdstilsynet. Det synes jeg lyder godt – hvis det er årligt.

Problemet er, at der på det seneste er sket forringelser i Arbejdstilsynet. Jeg kan f.eks. nævne, at de tilsynsførende ikke får nogen systematisk efteruddannelse. Der mangler fagligt kompetente tilsynsførende i flere kredse. Der er voksende forbrug af ressourcer til anden type arbejde, såsom f.eks. deltagelse i møder og udvalg i andre lande i forbindelse med EU-arbejde, som ikke er blevet kompenseret med forøgede bevillinger. Et lille eksempel: Biblioteket, som rummer Danmarks bedste samling af litteratur om arbejdsmiljø, er blevet lukket for offentligheden, og det er jo ikke bare ansatte på virksomheder, men også andre borgere og studerende og forskere. Det er et problem.

Problemet med beskæringerne og de prioriteringer, der foregår, af Arbejdstilsynets ressourcer, er, at hvis Arbejdstilsynet f.eks. skal bruge ressourcer på en handlingsplan, ja, så vil det jo gå fra den tid, der handles til at undersøge farlige og sundhedsskadelige arbejdspladser.

Ikke mindst synes jeg, problemet er stort på de små og mellemstore arbejdspladser, og det er dér, der som regel er de største problemer med arbejdsmiljøet. Indtil den lovede udbygning af sikkerhedsorganisationssystemet på de små arbejdspladser er blevet effektivt, er det nødvendigt med et Arbejdstilsyn, et konsekvent og effektivt Arbejdstilsyn, der får taget sig af de problemer.

Et andet problem i prioriteringerne er, hvis bevillinger og merbevillinger kun gives i form af projekter og udviklingsstøtte til virksomhederne. Enhedslisten er ikke vild med det, hvis man ikke samtidig giver øgede midler til Arbejdstilsynets udadvendte tilsyns- og påbudsarbejde, for erfaringerne viser jo, at projektstøtte som regel netop går til virksomheder, som i forvejen har styr på tingene, som har økonomiske midler, og som i øvrigt ligger i den relativt gode ende med hensyn til arbejdsmiljøet.

Vi finder for nuværende, at Arbejdstilsynet, hvad enten det er af ressourcemangel eller af manglende formåen, er for forsigtigt med påbud, og jeg vil godt nævne nogle specielle områder, hvor man mærker det særligt.

Der kommer ikke nogen påbud i forbindelse med manglende arbejdspladsvurdering. Der kommer ikke nogen påbud i forbindelse med ensidige, gentagne arbejdsprocesser. Der kommer – og det er et område, der har min store bevågenhed – ikke påbud i forbindelse med børns og unges arbejde og børns og unges alnearbejde og børns og unges aftenarbejde. Det er steder, hvor man meget hyppigt ser overtrædelser, men hvor der ikke er nogen konsekvenser af det.

Hvis jeg skal sige noget sammenfattende, så vil jeg meget gerne kvittere for de stærke konkretiseringer, der kom fra arbejdsministerens side, men jeg opfatter det sådan, at nu har de ti fugle sat sig på taget – og det er jo meget godt – og så får vi løfte om, at de altså nok skal flyve ned i hånden på os til efteråret. Det vil jeg se, før jeg føler mig tryk ved det. Indtil nu har de kun sat sig på taget, og må vi jo så se, hvad der sker til efteråret.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne først sige til ministeren, at i sidste debat understregede jeg i min afslutning samarbejde, samarbejde og samarbejde, og det mener jeg stadig væk. Og det, jeg mener med ordene, er selvfølgelig, at der skal være samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter om reglerne og der skal være samarbejde mellem medarbejdere og virksomheder om at få reglerne ført ud i livet på virksomhederne.

Jeg er enig i – bare så det ikke står tilbage – at for så vidt angår de virksomheder, som er utrolig genstridige og ikke vil noget som helst, skal man selvfølgelig have en eller anden magtmulighed. Det skal altså ikke opfattes sådan; jeg tror bare stadig væk, at man kommer længst